Пастировило

Хубава си пастировило
Кто сладко, земя — рай;
Сърдце тлаво и невинно
За теб пръска и играй
Тиа ли се планини
И на извер и на гор;
Драги ми са равнинити
Набраздени с'наший пот.
И пастарски сладка дума
Ще да бъде тоа кат,
Дето Дрим, Вардар, Струма
И Марица си текат.
Дор на небо ясно Сълнце,
Дор' на очи свет гледот,
Ще обичам аз от сърце
Тоа Земя и тоа народ.

(1883)

Арнаутин

Ах кажете, та кажете
Моето сърдце клето
Сърдце ядно, сърдце страдно
Ах при мен нема то.
Сърдце то мое сърдце то мое
Тук не горсана
То е тамо, то е тамо
Горд над Балкана
Ах далеч сте та далеч сте
Диви Ви Балкани,—
Тие родно свята земя
Гдето на аслани
Ти бяга си о родно
Погрище на добъдеч
А сега си ти гнилище
На Ада на горест.

+ +

Да да хадя да се скитам
Тебе сърдце мое
Ах мило е, ах сладко е
Бащино огнище.

Да да бъда, как да бъда
На чужбина харно
Все не мие та не мие
Сърдце благодарно
На поле ли край морени
Или сте меня мили
О бъдгарски гори диви
Хъмне и могили

+ +

Мили здрави с'сяг покрити
Пленини високи
И на вас тихи хладни
Долини дълбоки!
Много здраве на Вас Житни
С'нечастен вибрани
Вам Одесове, вам Ъстанци
Земеи жарави
Много здрави вам Балкански
Води сребросструйни
Вам тъмни водопади
И потаци бурни.
Много здраве добри старъмни
И стадни безбрачни
Вам Доа вчарни, пъчини
И пещери мрачни

+ +

О кажете, я кажете
Видяри ви пред мене
Да не сте отнесоте
Тъчи ми поздравлене;
Тук не сръдни ви гривда
Честа ми проклета,
Тамо мие, тамо мие,
Тамо мие сърдцето.

(1877)

Б.

Небето виждам синкаво
Въ стоп, зари гръмени,
И облаци, и свдтикаво,
Лъчи, звезди засмени!
Каква хармония на вкрад
Какъв трепет весел гледа!